

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7912/2022
22.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милорад Мићовић, адвокат у ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Константин Ранков, адвокат у ..., и Еуро-дом ДОО Зрењанин, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 206/22 од 02.03.2022. године, у седници већа одржаној 22.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог ББ.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 206/22 од 02.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 1526/20 од 05.10.2021. године одбачена је тужба и укинута су све предузете радње у односу на туженог Еуро-дом ДОО Зрењанин, обавезан је тужени ББ да тужиљи исплати износ од 25.000,00 евра и износ од 8.300,00 динара, све са законском затезном каматом од 01.08.2013. године до исплате, и на име накнаде трошкова поступка износ од 666.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а одбијен је део захтева тужиоца на име накнаде трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 206/22 од 02.03.2022. године жалба туженог ББ је делимично усвојена, делимично одбијена и првостепена пресуда преиначена тако што је одбијен део тужбеног захтева за исплату износа од 8.300,00 динара са законском затезном каматом од 01.08.2013. године до исплате, а у преосталом усвајајућем делу потврђена и одбијен је захтев туженог ББ за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ББ је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног

права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, тужбени захтев је усвојен у износу од 25.000,00 евра са законском затезном каматом применом чланова 210. и 214. ЗОО и члана 13. ЗПП јер је тужилац исплатио туженом ББ наведени износ, а тужени није испунио своју уговорну обавезу, нити је новац вратио, при чему је поводом предметног догађаја кривично осуђен за кривично дело преваре из члана 208. става 4. у вези става 1 КЗ. О захтеву тужиоца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрање правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба за исплату поднета је 09.04.2014. године, а побијана другостепена пресуда донета је 02.03.2022. године. Вредност предмета спора износи 2.500.000,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић